[2018] 13 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1043

ਉੱਤਰ ਪੂਰਬ ਕਰਨਾਟਕ ਰੋਡ ਟ੍ਰਾਂਸਪੋਰਟ

ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ

ਬਨਾਮ

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੁਜਾਥਾ

(ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 7470 ਆਫ 2009)

02 ਨਵੰਬਰ, 2018

[ਅਭੈ ਮਨੋਹਰ ਸਪਰੇ ਅਤੇ ਇੰਦੂ ਮਲਹੋਤਰਾ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਵਰਕਰਜ਼ ਕੰਪਨਸੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1923: ਧਾਰਾ 30 – ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ – ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦਾ ਘੇਰਾ – ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ: ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿਰੁੱਧ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਸਿਰਫ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਤੋਂ (ਈ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਖਾਸ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼ਰਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ – ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਦਿਲ ਦਾ ਦੌਰਾ ਪੈਣ ਕਾਰਨ ਡਿਊਟੀ ਦੌਰਾਨ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ – ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਵਿਧਵਾ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ 3,79,120/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਇਨਾਮ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ – ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ – ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ: ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਦੇਣਯੋਗ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ – ਇਸ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ – ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਮਕਾਲੀ ਨਤੀਜੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ – ਹੋਰ ਤਾਂ ਹੋਰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਖਲ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ - ਕੋਈ ਵੀ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਵਿਗੜਿਆ ਜਾਂ ਮਨਮਾਨੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ - ਇਹਨਾਂ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਵਰਕਰਜ਼ ਕੰਪਨਸੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1923: ਐੱਸ..4-ਏ – ਵਿਆਜ – ਗ੍ਰਾਂਟ – ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਮਾਲਕ ਨੂੰ 45 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਕਮ 'ਤੇ 12% ਸਾਲਾਨਾ ਵਿਆਜ ਲੱਗੇਗਾ। – ਮੰਨਿਆ: ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਕਮ 'ਤੇ 12% ਸਾਲਾਨਾ ਵਿਆਜ ਦਿੱਤਾ ਪਰ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 45 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ, ਜੇਕਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 45 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ – ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਕਮ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਾ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਤਾਪ ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ ਸੀ – ਇਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਭਾਵੇਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਇਸ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਪਰ ਇਹ

ਸਵਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸ਼ੁੱਧ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਾਲ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੋਧਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਕਮ 'ਤੇ 12% ਸਾਲਾਨਾ ਵਿਆਜ ਲੱਗੇਗਾ। ਹਾਦਸੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ - ਵਿਆਜ।

ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ: 1.1 ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਰਘਟਨਾ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਇਆ, ਕੀ ਹਾਦਸਾ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੌਰਾਨ ਹੋਇਆ, ਕੀ ਇਹ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ, ਹਾਦਸਾ ਕਿਵੇਂ ਅਤੇ ਕਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਾਪਰਿਆ, ਹਾਦਸਾ ਕਰਵਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕਿਸਦੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਸੀ, ਕੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਦਾ ਕੋਈ ਰਿਸ਼ਤਾ ਸੀ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਉਮਰ ਅਤੇ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਤਨਖਾਹ ਕੀ ਸੀ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਕਿੰਨੇ ਆਸ਼ਰਿਤ ਹਨ, ਹਾਦਸੇ ਵਿੱਚ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗਣ ਕਾਰਨ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਹੋਈ ਅਪੰਗਤਾ ਦੀ ਹੱਦ, ਕੀ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਬੀਮਾ ਕਵਰੇਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਆਦਿ ਕੁਝ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮੁੱਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਜਾਇਜ਼ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਆਪਣੀ ਨੌਕਰੀ ਦੌਰਾਨ ਕੋਈ ਸਰੀਰਕ ਸੱਟ ਮਾਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ/ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਦੇ ਸਵਾਲ ਹਨ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਸ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਤੱਥ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 9-10] [1047- ਜੀ-ਐੱਚ, 1048-ਏ-ਸੀ]

1.2 ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿਰੁੱਧ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 96 ਵਰਗੀ ਨਿਯਮਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਵਾਂਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੋਵਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸਿਰਫ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 11-12][1048- ਸੀ-ਈ]

2.1 ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਮਾਲਕ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪੂਰਵ-ਸ਼ਰਤ ਵਜੋਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਅਧੀਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲ ਧਾਰਾ (ਬੀ.) ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮਾਲਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੈਮੋ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਸੁਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੇਗਾ

ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸੀਮਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 13-15][1048- ਈ-ਐੱਚ; 1049-ਏ]

2.2 ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਭੌਤਿਕ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਭੌਤਿਕ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਦੇਣਯੋਗ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਇਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦੋ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਮਕਾਲੀ ਨਤੀਜੇ ਹੋਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਬਾਈਡਿੰਗ ਹਨ। ਹੋਰ ਵੀ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਖਲ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਜਾਂ ਤਾਂ ਵਿਗੜਿਆ ਜਾਂ ਮਨਮਾਨੀ ਜਾਂ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਹਨਾਂ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 16, 17][1049-ਬੀ-ਸੀ]

3. ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਕਮ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4- ਏ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਕਮ 'ਤੇ 12% ਸਾਲਾਨਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਦਿੱਤਾ ਪਰ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 45 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ, ਜੇਕਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 45 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਾ ਇਹ ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਤਾਪ ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ
ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਭਾਵੇਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਇਸ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਪਰ ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸ਼ੁੱਧ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਾਲ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੋਧਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੀ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੋਧਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 3,79,120/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਹਾਦਸੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 12% ਸਾਲਾਨਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਲੈ ਕੇ ਜਾਵੇਗੀ। [ਪਾਰਾ 18-20, 26-30][1049- ਡੀ-ਈ;1051-ਬੀ-ਜੀ]

ਪ੍ਰਤਾਪ ਨਾਰਾਇਣ ਸਿੰਘ ਦਿਓ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਸਬਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ (1976) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 289: ਏIR 1976 ਐੱਸ.C 222: [1976] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 872; ਕੇਰਲਾ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਅਨੈਥਰ ਬਨਾਮ ਵਲਸਾਲਾ ਕੇ. ਅਤੇ ਹੋਰ (1999) 8 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 254: ਏIR 1999 ਐੱਸ.C 3502: [1999] 2 ਸਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 657 - ਅੱਗੇ।

ਨੈਸ਼ਨਲ ਇੰਸ਼ੋਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਮੁਬਾਸਿਰ ਅਹਿਮਦ ਅਤੇ ਹੋਰ (2007) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 349: [2007] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 117; ਓਰੀਐਂਟਲ ਇੰਸ਼ੋਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਨਾਸਿਰ ਅਤੇ ਹੋਰ

(2009) 6 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 280: [2009] 8 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 829; ਓਰੀਐਂਟਲ ਇੰਸ਼ੋਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਸਿਬੀ ਜਾਰਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (2012) 12 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 540 : [2012] 6 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1079 – ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਨੂੰ

ਕੇਸ ਲਾਅ ਰੈਫਰੈਂਸ

[1976] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 872 ਨੇ ਪੈਰਾ 21 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ

[1999] 2 ਸਪੁਰਦਗੀ ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 657 ਨੇ ਪੈਰਾ 22 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ

[2007] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 117 ਨੇ ਪੈਰਾ 23 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ

[2009] 8 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 829 ਨੇ ਪੈਰਾ 23 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ

[2012] 6 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1079 ਨੇ ਪੈਰਾ 24 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2009 ਦਾ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 7470

ਬੰਗਲੌਰ ਵਿਖੇ ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 29.11.2006 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ M.F.ਏ. ਨੰਬਰ 4170/2002 (ਟਾਇਲਟ)।

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਨੀਤਾ ਸ਼ੇਨੋਏ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਵਕੀਲ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ

ਅਭੈ ਮਨੋਹਰ ਸਪਰੇ, ਜੇ.

1. ਇਹ ਅਪੀਲ ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਬੰਗਲੌਰ ਵਿਖੇ 29.11.2006 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਜੋ 2002 ਦੇ ਐਮ.ਐਫ.ਏ. ਨੰ.4170 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ), ਬੇਲਾਰੀ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਕਮਿਸ਼ਨਰ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ 23.04.2002 ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸੀ।

2. ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮੁੱਦਾ ਇੱਕ ਤੰਗ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਹ ਹੇਠਾਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ।

3. ਇੱਕ ਮੱਲਿਕਾਰਜੁਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ - ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ ਲਈ ਇੱਕ ਸਟੇਟ ਰੋਡ ਟ੍ਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸੀ ਜੋ ਡਰਾਈਵਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਮੌਤ 06.04.1999 ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ ਦੌਰਾਨ ਹੋਈ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਛਾਤੀ ਵਿੱਚ ਦਰਦ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਦਿਲ ਦਾ ਦੌਰਾ ਪਿਆ।

4. ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਮੱਲਿਕਾਰਜੁਨ ਦੀ ਪਤਨੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਮੱਲਿਕਾਰਜੁਨ ਦੀ ਮੌਤ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਮੰਗਦੇ ਹੋਏ ਵਰਕਰਜ਼ ਕੰਪਨਸੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1923 (ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਐਕਟ") ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ

ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਦਾਅਵਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਮਾਲਕ) ਨੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ।

5. 23.04.2002 ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 45 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ 3,79,120/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ, ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਕਮ 'ਤੇ 12% ਸਾਲਾਨਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਲੱਗੇਗਾ।

6. ਮਾਲਕ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇੱਥੇ) ਨੇ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬੰਗਲੌਰ ਵਿਖੇ ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ।

7. ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਉੱਠਦਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਮਾਲਕ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ।

8. ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਘੋਖ ਕੀਤੀ। ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਘੋਖ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ 23.04.2002 ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੋਧਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ।

9. ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਇੱਕ ਸਥਾਪਤ ਸਿਧਾਂਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਕਿ ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਰਘਟਨਾ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਇਆ, ਕੀ ਹਾਦਸਾ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੌਰਾਨ ਹੋਇਆ, ਕੀ ਇਹ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ, ਹਾਦਸਾ ਕਿਵੇਂ ਅਤੇ ਕਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਾਪਰਿਆ, ਹਾਦਸਾ ਕਰਵਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕਿਸਦੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਸੀ, ਕੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਦਾ ਕੋਈ ਰਿਸ਼ਤਾ ਸੀ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਉਮਰ ਅਤੇ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਤਨਖਾਹ ਕੀ ਸੀ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਕਿੰਨੇ ਆਸ਼ਰਿਤ ਹਨ, ਹਾਦਸੇ ਵਿੱਚ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗਣ ਕਾਰਨ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਹੋਈ ਅਪੰਗਤਾ ਦੀ ਹੱਦ, ਕੀ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਬੀਮਾ ਕਵਰੇਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਆਦਿ ਕੁਝ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮੁੱਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਜਾਇਜ਼ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਆਪਣੀ ਨੌਕਰੀ ਦੌਰਾਨ ਕੋਈ ਸਰੀਰਕ ਸੱਟ ਮਾਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ/ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

10. ਉਪਰੋਕਤ ਸਵਾਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

11. ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿਰੁੱਧ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਸਿਰਫ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਤੋਂ (ਈ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਖਾਸ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ ਦੇ

ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼ਰਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

12. ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿਰੁੱਧ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 96 ਦੇ ਸਮਾਨ ਨਿਯਮਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਵਾਂਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੋਵਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸਿਰਫ਼ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ।

13. ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਮਾਲਕ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪੂਰਵ-ਸ਼ਰਤ ਵਜੋਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਅਧੀਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

14. ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮਾਲਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੈਮੋ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

15. ਫਿਰ ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਸੁਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਮੈਰਿਟ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੇਗਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸੀਮਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹਨ।

16. ਹੁਣ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵੱਲ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਭੌਤਿਕ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਭੌਤਿਕ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਦੇਣਯੋਗ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਇਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

17. ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦੋ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਮਕਾਲੀ ਨਤੀਜੇ ਹੋਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਖਲ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਚੰਗਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਕੋਈ ਵੀ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਜਾਂ ਤਾਂ ਵਿਗੜਿਆ ਜਾਂ ਮਨਮਾਨੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ।

18. ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਅਗਲੇ ਸਵਾਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗਲਤੀ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ।
19. ਇਹ ਸਵਾਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਰਕਮ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਕਿਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦਾਅਵੇਦਾਰ (ਜਵਾਬਦੇਹ) ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ।
20. ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਰਕਮ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4-ਏ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੈ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕਦੋਂ "ਬਕਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ" ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਹ ਸਮਾਂ ਕੀ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4-ਏ (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇਣਯੋਗ ਹੈ, ਹੁਣ ਅਟੁੱਟ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
21. 1975 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਚਾਰ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਨਾਰਾਇਣ ਸਿੰਘ ਦਿਓ ਬਨਾਮ ਸ੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਸਬਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ (1976) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 289: ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1976ਐਸ.ਸੀ 222 ਵਿੱਚ ਸਿੰਘਲ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮਾਲਕ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਅਤੇ ਦੌਰਾਨ ਵਾਪਰੇ ਹਾਦਸੇ ਵਿੱਚ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਸੱਟ ਲੱਗਣ 'ਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਹਾਦਸੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਹੈ, ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨਹੀਂ, ਜੋ ਕਿ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ।
22. ਕੇਰਲ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਹੋਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁੱਖ ਸਵਾਲ ਦੇ ਸਮਾਨ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਵਾਲ ਉੱਠਿਆ। ਵਲਸਾਲਾ ਕੇ. ਅਤੇ ਹੋਰ (1999) 8ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 254: ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1999ਐਸ.ਸੀ 3502 ਕਿ ਕੀ 15.09.1995 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਐਕਟ 30/1995 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਕੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਵਧੀ ਹੋਈ ਦਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਦਸਾ 15.09.1995 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ, ਪ੍ਰਤਾਪ ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਦਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮਿਤੀ ਹਾਦਸੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਜੇਕਰ ਹਾਦਸਾ 15.09.1995 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਾਦਸੇ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਦਰ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰੇਗੀ।
23. ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦੋ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ (ਦੋਵੇਂ ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨੈਸ਼ਨਲ ਇੰਸ਼ੋਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਮੁਬਾਸਿਰ ਅਹਿਮਦ ਐਂਡ ਅਦਰ (2007) 2 ਐਸਸੀਸੀ 349 ਅਤੇ ਓਰੀਐਂਟਲ ਇੰਸ਼ੋਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਨਾਸਿਰ ਐਂਡ ਅਦਰ (2009) 6 ਐਸਸੀਸੀ 280 ਨੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਨਾਰਾਇਣ ਅਤੇ ਵਲਸਾਲਾ ਮਾਮਲਿਆਂ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਂ ਉਸ ਮਿਤੀ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਦਿਨ ਦਾਅਵਾ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

24. ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ (ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ) ਦੁਆਰਾ ਓਰੀਐਂਟਲ ਇੰਸ਼ੋਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਸਿਬੀ ਜਾਰਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (2012) 12 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 540 ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੈਂਚ ਵੱਲੋਂ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ ਜਸਟਿਸ ਆਫਤਾਬ ਆਲਮ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਬਾਸਿਰ ਅਤੇ ਮੁਹੰਮਦ ਨਾਸਿਰ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਦੋ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਨਾਰਾਇਣ ਅਤੇ ਵਲਸਾਲਾ ਮਾਮਲਿਆਂ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚਾਂ (ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਚਾਰ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਸੁਮੇਲ) ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਬਿਨਾਂ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮੁਬਾਸਿਰ ਅਤੇ ਮੁਹੰਮਦ ਨਾਸਿਰ ਮਾਮਲਿਆਂ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਹੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ, ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਬੰਧਨਕਾਰੀ ਮਿਸਾਲ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

25. ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਤਾਪ ਨਾਰਾਇਣ ਅਤੇ ਵਲਸਾਲਾ ਮਾਮਲਿਆਂ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਹੀ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਪੂਰੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ

ਓਰੀਐਂਟਲ ਇੰਸ਼ੋਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਸਿਬੀ ਜਾਰਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤਾਪ ਨਾਰਾਇਣ ਅਤੇ ਵਲਸਾਲਾ ਮਾਮਲਿਆਂ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਮੁਬਾਸਿਰ ਅਤੇ ਮੁਹੰਮਦ ਨਾਸਿਰ ਮਾਮਲਿਆਂ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀ ਇਨਕਿਊਰੀਅਮ ਸੀ।

26. ਹੁਣ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਕਮ 'ਤੇ 12% ਸਾਲਾਨਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਦਿੱਤਾ ਪਰ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 45 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ, ਜੇਕਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 45 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ।

27. ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 45 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਤਾਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਕਮ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਆਜ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 45 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਵਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 12% ਸਾਲਾਨਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ ਸੀ।

28. ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਕਮ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਦਾ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਤਾਪ ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਕੇਸ (ਉੱਪਰ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ ਹੈ।

29. ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਇਸ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਇਸਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਸਵਾਲ ਇੱਕ ਸ਼ੁੱਧ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨਾਲ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੋਧਣਾ ਉਚਿਤ

ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ (ਉੱਪਰ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ।

30. ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਮਿਤੀ 23.04.2002 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੋਧਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 3,79,120/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਹਾਦਸੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 12% ਸਾਲਾਨਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਲੈ ਕੇ ਜਾਵੇਗੀ।

31. ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਲਗਾਉਣ।

32. ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਇਸ ਲਈ ਰਜਿਸਟਰੀ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਭੇਜੇਗੀ।

33. ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਵਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਬਣਦੀ ਤਸਦੀਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

34. ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ 23.04.2002 ਦੇ ਕੇਸ ਨੰਬਰ ਕੇਏਬੀ/ਕੇਐਨਪੀ /7/985/99 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਸੋਧਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਦੇਵਿਕਾ ਗੁਜਰਾਲ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

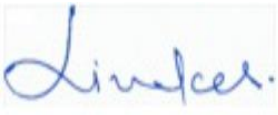

ਦਿਵਾਕਰ ਜੋਤੀ ਐਡਵੋਕੇਟ